

С Л А В Я Н С К И М Я З И КЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 24 Юлий 1882.

БРОЙ 5.

Излиза два пѣти въ седмицата неѣка:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли пови.
 За шестъ месеци 3 ср. рубли "

Сичко, което се отнася до вѣстника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неизплатени пиема не се приематъ.
 Разкошени назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За всеки редъ при пръвѣт пѣтъ 20 стот.
 За " " " " вторий пѣтъ 10 "

Руссе 23 Юлий 1882.

Настоящитѣ врѣмена, не биле по-добри отъ миналитѣ, условията на живота днесъ биле по-трудни, отъ миналитѣ, помнитѣка билъ по-тежъкъ; така говорѣтъ мнозина, като немогѣтъ да се начудѣтъ на това и узнаѣтъ кои сѣ причинитѣ? Ний ще са съгласимъ до една степенъ, че дѣйствиелно въ насъ днесъ живота е не само тежѣтъ, несносенъ, нъ и много по-скѣпнѣ, и като вѣрваме на тия вече явни оплаквания, ще са потрудимъ да испитаме и тѣхнитѣ причини.

Подиръ освобождението ни отъ турското иго, отъ турекитѣ деспотически распорѣждания, сѣкии патриотъ, сѣкой доброжелателъ Българенъ за доброто на отечеството си, съ голѣмо нетърпение очакваше организирането на ново-освободеното ни отечество, за да узнае своитѣ длѣжности и по новитѣ наредби, да си уреди работата и заниманието. Годниши двѣ, три, четири и петата настана ние се са организираме, едни организиратъ, други дезорганизируютъ, едни акредитиратъ, други дескредитиратъ и отъ сичко нищо на явѣ, нищо траетно, нищо полезно, нищо по волята! Сѣкии отъ насъ, особено интересующитѣ са, искатъ по своему да става това и онова, сѣкии претендира, сѣкии иска по своему, до гдѣто най-сѣтнѣ флотата въ която се навезохме, насѣдна и сега нито напредъ нито назадъ!

Но да оставимъ подвизитѣ на геропитѣ, на банитѣ-пехлеванитѣ, които очудихъ свѣта, съ своитѣ свѣрхестественни чудеса и дѣла, а да се ограничимъ на предметъта си

Защо ни е тежъкъ живота?

Българена отъ рождението си е наученъ, да живѣе икономично, да спестява до колкото се може, и съ тѣзи си икономия и спестявание Българена въ тежитѣ времена и при голѣмитѣ давания, които е билъ длѣженъ да заплаща, можалъ е да посрѣща горѣ долу пуждитѣ си, да поддържа разноскитѣ си и заниманието си. Слѣдъ освобождението ни обаче данѣта се удвои; днесъ единъ еснафъ, плаща много по-вѣче, отъ колкото напрежъ; за патента, градеко право, 25 гр. дюломъ парасѣ, за училища и др. и др. набира са такава една сума, която е доста огромна и противъ материалното състояние на оногова, отъ когото се иска. Отъ друга страна, въ насъ, днесъ особенно, продажбитѣ сѣ въ голѣма застойчивостъ, нѣма никакво движение, нѣма отъ какво да си искара човѣкъ и прехраната, а камо ли да заплати и онова което се иска отъ него. Ето защо ни е тежъкъ живота, ето защо се оплакватъ мнозина отъ положението си. Нъ не е виноватъ еснафа, той се труди, както се е трудилъ толкова години, съ същата рѣвностъ си глѣда работата и слѣдва заниманието, при сичко това, яде отъ готовото, безъ да може да пре-

печали нѣщо. Че е това тѣй, попитайте когото и да било отъ еснафитѣ и ще чуете много по-голѣми оплаквания, отъ колкото ги ние излагаме. Ще узнаете па какви даванията е изложенъ, единъ бакалепъ, на когото въ дюгенѣтъ, на да ли има за 5,000 гроша стока. Сичко това не е безъ причини и ето гдѣ ги ние намираме. Да оставимъ държавнитѣ разности, които сѣ далечъ отъ здравия разумъ, отъ гдѣ са зематъ и какъ се исплащатъ, за тѣхното изброявание трѣбва дълго врѣме и цѣли вѣстници, да се ограничимъ на единъ Градеки Общински Съвѣтъ, ще видимъ че неговитѣ разности сѣ толкова голѣми, щото отъ сичкитѣ берни, освѣнъ дѣто не покрива разноскитѣ си, по остава и по нѣщо длѣженъ! Потребнитѣ и непотребни разности, които прави единъ Градеки Съвѣтъ, се заплащатъ отъ насѣлението, съ исключение на приходитѣ отъ други недвижими имущества, които има едно Град. Общ. Управление. Ще рѣче колкото повече и по-голѣми разности правѣтъ управленията, толкова повече на насѣлението се умножава данѣта.

Превратѣтъ на 27 Априлий 1881 год. стана, за да се устрои държавата и да и се въздигне кредита, тѣй като либералитѣ бѣхъ я разтропили и изгубили кредита и, (?) и за това трѣбоваше да дойдѣтъ консерваторитѣ на властѣта. Така и стана. До колко обаче тия послѣднитѣ можихъ да наредѣтъ и устроѣтъ държавата, това е вѣлкому извѣстно. Не трѣбоватъ никакви коментарии. А паритѣ, финансованото състояние на страната, въ какво положение се нахожда, какъ се спестявѣтъ народнитѣ пари, и това е тоже вѣлкому извѣстно.

Не трѣбва да се говори за огромнитѣ количества, които се харчѣтъ за френци свѣтници, за наеми, за мобили за желѣзни отдѣли, тѣ сѣ на мнозина извѣстни, но сички тия тежѣтъ на народния грѣбъ.

Има много да се пише съ основание на фактически данни относително за голѣмитѣ разности, които се правѣтъ по държавнитѣ работи и които би могли да се уцѣдѣтъ, но днесъ не ни е възможно, когато трѣбва да се ограничаваме и въ мислитѣ и въ израженията, да не би да се помисли, че сме противни на съществующия редъ или че говоримъ противъ правителственни распорѣждания. Ако явното слово бѣше въ насъ дарено съ изискуемата свобода и за самото внешне управление щѣше да има голѣма полза, понеже чрѣзъ печата щѣше да узнава много работи, които сѣ за него тайна. Да се откриватъ истини, които сѣ вредителни за отечеството, не е грѣхъ, нито престѣпление, но въ насъ така не са разбира това правило.

Желателно е щото новий президентъ-министръ, къмъ когото поглѣдитѣ на цѣлото население отъ княжеството сѣ обърнати, да вземе своевременно мѣрки за ограждение на сѣко неумѣстно и непощадно харченѣ на народнитѣ пари и

съ това ще направи най-голѣма добрина на българската държава, на която за устройството и още отъ начало той е работилъ и за любовѣта на която си е оставилъ отечеството и спокойствието само и само да и послужки искрено и да донеска започенѣто и во време на войната устройство. Щомъ просвѣтенний български доброжелателъ Генералъ Соболевъ освѣтливъ Негово Височество Князѣтъ, за истинекото течение на всичкитѣ правителственни работи, не ще никакво съмнѣние, че въ скоро време страната ще са нареди и устрои, както и прилича, като на държава европейска.

Министрътъ на Вжтрѣшнитѣ работи Нег. Превѣсходителство Генералъ Соболевъ е оставилъ най-приятни въспоминания между българскитѣ народъ отъ времето на пребиванието му въ България, съ покойнии пръвъ организаторъ на тѣзи страна - Князь Черказскитѣ, и този народъ има пълно довѣрие и голѣма надѣжда въ него и много очаква отъ него, а най-вече като отъ досегашнитѣ му дѣствия и отпощения всичко иде да докаже, че народната надѣжда ще бѣде удовлетворена. Нека са надѣемъ!

СТАТИЯ 427 ОТЪ ВРЕМ. СЪДЕБНИ ПРАВИЛА.

Тая статия гласи тѣй: „Ойзи, който мисли, че има нѣкакво право възъ описанъ т. е. секвестриранъ имотъ или възъ частъ отъ него, длѣженъ е, ако иска да спре публичната му продажъ, или да се не дадѣтъ добититѣ отъ продажбата пари, да предяви искъ въ съда на онова мѣсто, гдѣто е нложено запора (секвестра). Въ рускитѣ „судебные уставы“, уст. гражд. судопроизв., статия 1092, стои: *въ судѣ, по мѣсто нложения ареста*. Да покажемъ примѣръ: Съдебний Приставъ при единъ Окрѣженъ Съдъ испѣлыва едно рѣшение по записъ съ стойностъ 1001 лѣвъ. Ако да бѣше записъ до 1,000 лѣва, рѣшението щѣше да бѣде издадено отъ Мировъ съдъ. Пристава секвестира, т. е. налага запоръ върху нѣкакѣвъ си имотъ на длѣжника, който живѣе съ мене въ една къща. Между длѣжниковий имотъ случайно попаднали, да кажемъ, и два мои столове. Азъ безъ забава намирамъ взамодавецъ възникателъ и го приканвамъ да заяви на пристава, за да освободи столоветѣ ми, взамодавецъ се въспротивя, че ужъ и тѣзи столове биле длѣжникови. Тѣй азъ се принуждавамъ да предѣви искъ, т. е. да отвори процесъ (дѣния). По въ кой съдъ мисля си, у Мировий Съдъ, а по вѣщи хора били казали че това не бивало, а трѣбало да съмъ се отнесѣлъ и за монѣтъ ничтожни два стола съ молбата си до Окрѣжний Съдъ! Намирамъ тълкованието на ст. 427 отъ Врем. Сѣд. Прав. направено отъ *К. Аленкова* (опитъ коментария, т. I, стр. 157) и лесно се увѣрявамъ че не съмъ мислилъ азъ криво, а „вещитѣ хора“. Ето сега и показаното тълкование: „Азъ (говори Аленковъ) ще са спрѣ да разяени тукъ ст. 427 (въ руский законъ ст. 1092) до толкова, колкото е неизбежно само за улеснение основата за подеждността. Основа за подеждността на исковѣтъ, указани въ тая статия, е *мѣстото, гдѣто е секвестриранъ движимий имотъ*. За улеснение на това, кога именно може да се ползуваме отъ тая основа, азъ трѣба да разгледамъ: *прво*, кой може да предяви искъ по мѣстото на нложения запора, *второ*, по какви дѣла е възможно предявѣнето искъ по тая основа на подеждността, и, най-сѣтнѣ, въ кой именно съдъ трѣба да се предяви иска и въ кое именно време. Въ отговоръ на прѣвото питаение: кой може да предяви искъ по мѣстото на налаганието запора, има да кажа само толкова, че по тая основа на подеждността можѣтъ да предявляватъ искове *само трети лица*, които не сѣ участвували като съдѣници се страни — при производ-

ството на това дѣло, вслѣдствие рѣшеніето на което е наложенъ запора, на нѣкои движимъ имотъ, и имотнитѣ интереси на които сж докачени отъ налаганіето запора на имота. Относно второто питаніе: въ какви дѣла е възможно предаванетоъ имотъ по мѣстото на налаганіето запора, то, по смисъльта на ст. 427, трѣба да признаемъ, че по мѣстото на налаганіето запора могатъ да бѣдѣтъ предавани само некое за нѣкакво си *вещно право* на секвестрираный имотъ, т. е., или некое за право на собственность, или некое за право на ползуваніе отъ секвестрираный имотъ или на частъ отъ него. Най послѣ, що се касае до третото питаніе: въ кой именно сѣдъ трѣба да се предяви иска и въ кое именно время, то въ това отношеніе, *вслѣдствие на нѣкои неточности въ редакцията на ст. 428*, не може да се даде прѣкъ отговоръ — на това питаніе, и за това, за да се даде положителенъ отговоръ, нужни сж нѣкои обясненія. Въ ст. 427 е казано само това, че иска трѣба да се предяви въ сѣда на онова мѣсто, гдѣто е наложенъ запоръ, (*въ сѣдъ, по мѣсту наложенія ареста*); но въ разсѣжданіята, на които е основана тая статья (взд. 2 госуд. Канц., стр. 510), е казано: „третитѣ лица могатъ, ако се признаватъ да иматъ нѣкакви права възъ секвестрираный имотъ, да предявятъ искъ за това въ *надлѣжний сѣдъ*.“ Освѣтъ това, въ ст. 1197 отъ уст. гражд. судопроизв. (тая статья е оставена на страна, да не кажемъ прескочена, при съставяніето на нашитѣ Врем. Сѣд. Прав.; мѣстото ѳ е между ст. ст. 477 и 478), въ тая 1197 ст. се съдържа сѣщото правило, което виждаме въ ст. 427, само че тя говори за подеждността на исковетъ за недвижимъ имотъ, въ нея буквально се говори, че третитѣ лица трѣба да се обрѣщатъ въ надлѣжний сѣдъ. А думитѣ въ надлѣжний сѣдъ, трѣба да се разбиратъ тѣи, че исковетъ за секвестриранъ имотъ, трѣба да се предявляватъ именю въ оня сѣдъ, подъ разгледаніето на който трѣба да подлѣжи иска на основание общитѣ правила за подеждността. А тѣи като е, то сѣдѣнитѣ за оспорена движимость трѣба да се предявляватъ съгласно общитѣ правила за подеждността *по цѣпната на иска*, т. е. когато запора е наложенъ по рѣшеніе, станало въ Окрѣженъ Сѣдъ; ако ли секвестрираната движимость е оцѣнена по долу отъ 1000 лева, то иска отъ страна на третитѣ лица за тая движимость, трѣба да се предяви по мѣстото на налаганіето запора, но не въ окрѣжний сѣдъ, а у мѣстний мировий сѣдия, както е призналъ това и руский върховенъ кассационенъ сѣдъ (Севата, рѣш. 1874 № 606). Тѣи и напротивъ, ако и да е секвестрирана нѣкоя движимость по рѣшеніе на мировъ сѣдъ, или по нѣколко такива рѣшенія, но ако цѣпната на секвестрираната движимость е по горѣ отъ 1000 лева, то и иска за тоя имотъ отъ трети лица, правата на които сж докачени отъ налаганіето запора, трѣба да бѣде предявенъ въ окрѣжний сѣдъ, на онова мѣсто, гдѣто е наложенъ запоръ. Ако ли искъ третето лице, правата на което сж докачени отъ налаганіето запора на нѣкоя движимость, — заявява искъ за правото си само на една частъ отъ секвестрираный имотъ, то защото подеждността на иска се опредѣлява съ неговата цѣпа, или съ цѣпната на исканата движимость, за това когато частъта на исканий имотъ е оцѣнена по долу отъ 1000 лева, ако и всичкий секвестриранъ имотъ да е оцѣненъ и по горѣ отъ 1000 лева, иска за тая частъ трѣба да се признае въ всѣкий случай подежденъ на мировий сѣдъ, а не на окрѣжний, споредъ цѣпната на иска. Сѣщото трѣба да се каже за подеждността на исковетъ на трети лица за секвестриранъ имотъ, споредъ цѣпната на иска, ако съ тѣхъ се търси не право на собственность върху секвестрираный имотъ, а нѣкакво си друго *вещно право* на тоя имотъ, на пр. право на ползуваніе. А колкото за времето т. е. кога трѣба да се предяви иска за секвестриранъ имотъ, то, по съдържаеніето на ст. 427, може се признае, че иска може да се предяви не по-рано отъ налаганіето запора, и не по-късно отъ продаждбата на секвестрираный имотъ и предаваніето по принадлеждность, на добититѣ отъ продаждбата на тоя имотъ пари. Но послѣ, щомъ сж били предадени добититѣ пари, и при това все едно, отъ когото и да сж били тѣ дадени, на право или отъ сѣдебний приставъ, който е изпълнявалъ рѣшеніето, или отъ сѣда, въ ногото, въ нѣкои случаи се внасятъ отъ приставитѣ добититѣ отъ продаждбата пари, правото на иска за тоя имотъ на трети лица се прекрѣва, защото виндикация на движимость, продадена съ явно наддаваніе, не се доуца. А подиръ това, когато срока за предаваніето искъ, за продадени имотъ е пропустнатъ, тогава, безъ съмнѣние, третитѣ лица, правата на които сж довачени съ продаждбата на движимостьта, могатъ само да предявятъ, противъ когото се пада, искъ за пагубитѣ, произлѣзли отъ докаченіето правата имъ съ продаждбата на движимостьта; но въ таякъ случай, тоя искъ за пагубитѣ трѣба да се предяви по общитѣ правила за подеждността, защото исклученіето отъ общитѣ правила за подеждността, показано въ ст. 427, става неприложно отъ часа на даванието добититѣ отъ продаждбата на секвестрираный имотъ пари; вслѣдствие на което влѣжно логически трѣ-

ба да настѣпи онова послѣдствие, че за неприложността на исклученіето, трѣба да се прилага общото правило.

Варна, 18 Юлій 1882.

Кр. Ис. Мирский.

ТРИХИНИТѢ.

Тоя родъ животинки сж отъ класса на червитѣ, а по опредѣлено казано, отъ разряда на глеститѣ. Тѣзи животинки сж познати въ Зоологіята подъ името *мускулна трихина* (*Trichina spiralis*). Ще разкажемъ за тѣхъ нѣщо на читателитѣ на в. „Славянинъ“, послѣдствие на прѣснатий слухъ, че тѣ сж биле появили въ значителенъ размѣръ у близосѣднитѣ намъ румъни.

Нѣкога виждаме месо да изглѣдва като посипано съ едрички бучки солъ. Ако разглѣдаме такова месо съ микроскопъ или луна (уголянително стѣкло), ще видимъ въ това месо често едно до друго дребнички бѣли зрънца. Ако полѣемъ такива зрънца съ глицеринъ и оцетна киселина (взема се на половина глицеринъ и на половина оцетна киселина), тѣзи зрънца ще станатъ прозрачни и ще заблѣжимъ отвѣтрѣ въ всѣко зрънце по едно мънено свито като насукано червейче. Това сж все трихини. (Дължината на тѣзи животинки е наполовина по голѣма отъ дължината на бѣлаха). Но да не мисли нѣкой, че само въ такова съ бѣли зрънца месо се намиратъ трихинитѣ; може да има отъ тѣзи животинки въ всѣкакво месо, особенно въ свинско; само въ чиста славина не се намиратъ.

Цѣпнито живѣлище на трихинитѣ е само червенитѣ мускули (миши), отъ които состои твърдото месо; по това именно се наричатъ трихинитѣ и *мускулни червейчета* или просто *мускулци*. Трихинитѣ се намиратъ, както казахме, въ всѣкакво месо, т. е. не само въ свинско месо, но и въ говеждо, заешко и въ-обще въ месото на всичкий животни, които иматъ топла кръвъ, освѣтъ въ месото на птицитѣ. Хората малко щѣхъ да се интересуватъ отъ трихинитѣ, ако да не ни докарвахъ тѣзи животинки опасната *трихинна болѣсть*, противъ която не е изнамрѣнъ до днесъ още никаквъ лѣкъ. Опити ни учи, че трихинитѣ се развъждатъ твърдъ много въ тѣлото на человекитѣ, най-повече, когато ѳдемъ несварено или неопечено добръ свинско сурово месо (жамбонъ).

Да видимъ сега, какъ се завѣждатъ трихинитѣ най-първо въ месото на свинитѣ? Твърдъ лесно. Венца знаемъ, че свинитѣ обикновено оставяме да се хранятъ най-небрѣжно. *Трихинитѣ се завѣждатъ у свинитѣ, когато ги оставяме да ѳдѣтъ мръсини и мръсотии* на пр. умрѣли миши, человекчески нехвърляния и др. такива. У насъ до сега, глава Богу, не се е пренесло това зло, защото си хранимъ свинитѣ повечето въ гората, съ желядъ. И тѣи, нека всѣкий гледа, щото свинитѣ му да не ходятъ по гноица (боклуца) и около нужници.

Още трѣба да знаемъ, до колко трихинитѣ могатъ да ни принасятъ повреда и какъ ни повреждатъ. Вѣсикъ, който ѳде отъ трихинно месо, завѣжда въ тѣлото си трихини. Отъ означенитѣ мънени зрънца тутакси излизатъ трихини, когато влѣзе трихинно месо въ стомаха ни. Отъ стомаха трихинитѣ са прехвърлятъ най-повече въ дебелото чрво. Слѣдъ 50 до 90 часа, трихинитѣ ставатъ на зрѣла възраст и се съчетаватъ, подиръ което всѣка женска трихина ражда по 3,000 и словомъ три хиляди млади. Младитѣ трихини се промѣкватъ презъ стѣнитѣ на чрвата ни и се прехвърлятъ въ мускулитѣ ни, гдѣто се задържаватъ въ влакната и послѣ се завиватъ на напукачета. Ако ли не минатъ отъ тѣлото на человекъ отново въ друго животно, въ което да се развиятъ, тѣ полетка измиратъ до една. Всичко това се върши твърдъ бавно, но болѣстѣта, която дохожда отъ него е твърдъ важна, като бива придружена съ признацитѣ на *тифузъ*; произвъ тая болѣсть, както казахме, не е изнамрѣнъ до днесъ никаквъ лѣкъ.

Повтаряме да кажемъ, че е опасно да ѳдемъ недопечено или несварено добръ свинско месо. Падирено е, че нито една трихина не може да живѣе въ топлина по голѣма отъ 60° стѣпена Реомюрова. За тая цѣль мнозина препорѣчватъ да си готвимъ всѣкакво месо въ тѣи нареченитѣ *Панизони гърнета*, въ които влѣзиранието се прави при голѣма топлина. Панизони гърнета се намиратъ за продажъ въ всичкитѣ по голѣми градища. Тѣзи гърнета сж по-добри за готвяне защото, когато си готвимъ свинско месо въ обикновенни сѣдини, трѣба да се маемъ съ непитаніето топлината, а когато си готвимъ нѣщо въ Панизони гърне, не е нужно да испитваме топлината.

Кр. Ис. Мирский.

Варна, 1882.

ДОПИСКИ.

Г. Орѣховица, 20 Юлій 1882 год.

Г. Редакторе!

По удобреніето на министерството на Народното ни Просвѣщеніе да се свикатъ гда учителитѣ въ време на ваканцията за обучаваніе на учителската имъ работа и длѣжностъ и тѣзи година се откри привремененъ педагогически курсъ въ градеца на Г. Орѣховица, исклучително за учителитѣ отъ Търнов. учебенъ окрѣгъ. Спорѣдъ обявленіето на Гна Инспектора, Н. Бендерова, гда учителитѣ и желающитѣ да бѣдѣтъ слушатели за подготвяне на свитата длѣжностъ *учителъ*, се събраха на 10 т. м., и на другий день, въ недѣля, въ присѣствието на всички учители и нѣколко граждани се избрши отъ двама свещевници Петръ Я. Молловъ и Юнко Н. Трѣвненски, водосѣтътъ въ зазата на училището, въ което ще се преподаватъ и слушатъ бесѣдитѣ. Тѣи слѣдъ водосѣтъта Г-нъ Инспекторъ каза *рѣчи* за цѣльта на събраніето и работата, която ще се преподаде и изиска отъ гда учителитѣ. Г-нъ Н. Бендеровъ, като продължаваше съ тоя искренъ и въодушевенъ съ желание да бѣде полезенъ за присѣствовавшитѣ каза: „да, Гда учители, цѣльта е благородна и дѣлото, за което сме се събрали, е свѣто. Учителската длѣжностъ трѣба да е испълнима, тѣи щото да не бѣде безъ отговорность, а въ полза на дѣтцината, които сж повѣрени Вамъ да учите и всичкогазате. Ако виѣ всички познавате въ себѣ си желание, за да бѣдете полезни на ученицитѣ, то колко повече сте длѣжни да знайте това, което са изиска да научатъ ученицитѣ Ви отъ първоначалното училище. За това въ продълженіе на времето, въ което ще се обясни и разкаже: Отечествоѳденіе, Естествоѳденіе, Аритметика, Чертеніе, Българскій Языкъ и Наглѣдно-гласната метода, да бѣде въ полза на Васъ, гда учители и на дѣтцината, които по тѣзи прѣдмѣти въ отдѣленіята ще учите. Разбира се, че всѣки человекъ желае да знае много, да знае всичко каквото учи науката, въ ей че е невъзможно и за личността, които продължаватъ съ години високитѣ училища, а камо ли на Васъ, които едва ли сте свършили трикласно училище. Гдѣто ще са рѣче, че това, което знаете, и което са изиска въ отдѣленіята за учение на дѣтцината, трѣба добръ и точно да познавате. Человекъ постепено са усвършенствова, стига той да се занимава въ науката. Тѣи като пожелавамъ на всички Ви усѣхъ, обявявамъ педагогическия курсъ за откритъ, съ когото Ви и поздравлявамъ.“ Слѣдъ рѣсеніето съ святата вода, Г-нъ Инспекторъ почна да заблѣзва имената на Г-да учителитѣ, въ два дни се записаха повече отъ 170 учители и около 30 ученици. На 12 т. м., са почнаха преподаваніята. За сега продължаватъ бесѣдитѣ двама преподаватели, отъ които една е самъ Г-нъ Н. Бендеровъ. Наскоро се очаква и третий преподавателъ и както се научавамъ щѣтъ да бѣде Г-нъ Чеповичъ, единъ отъ Търновскитѣ класически учители. Цавѣрно че той ще почне да преподава Физика и Чертеніе, като ще разказва и начинѣтъ за преподаваніето на това отъ тѣзи прѣдмѣти, което се изиска въ отдѣленіята да научатъ ученицитѣ. Колкото за сега всичкитѣ учители слушатъ съ присѣрдие и се усѣчатъ ревниви да употрѣбжъ съ поиза времето, въ което ще се продължатъ преподаваніитѣ имъ прѣдмѣти.

Друга новина въ градеца ни е слѣдующата: Още зимасъ, бѣше дошелъ единъ русинъ на име Елисей Теодоровичъ *Тарасенко* съ 20 годишнитѣ си синъ за свѣцарска работа. Поменатий Тарасенко, още когато билъ въ родната си Одеска губерния чувалъ, че зоцинитѣ свѣци въ България се много харчели, нѣ съ направа на просто искусство. Тѣи той пожелаалъ и дошелъ тука въ Г. Орѣховица, за да може да работи воцени свѣци съ фабрически видъ. Когато наближи Вѣскресеніе, той си устрои машина, взе воскъ и почна да лѣе и искава свѣци изради. Дору можеше съ разви настрѣла отгвѣтъ на свѣцитѣ да ги краси най-прѣвходно. Отъ изработенитѣ си свѣци той принесе на единъ дюгентъ за образецъ и за да можѣтъ купувачѣтъ да видѣтъ искусството на воцениитѣ свѣци. Обаче при всичката имъ свѣтениа и чистота, едвамъ ли расправи 10—15 оки свѣци. Тѣи отъ тогава, като свършалъ паритѣ, молалъ съ на тогосъ оногосъ да му дадѣтъ нѣколко гроша, за да може да се възвѣрне въ Россия, нѣ отъ вѣквѣдъ гласѣтъ му оставалъ *гласъ въ пустината*. Отъ свѣрби и грижи на 18 т. м. той, както казватъ, умрѣлъ моментално! Когато го притѣрпели намѣрили въ него всичко 5 петь пари или 2 стотинки. Единъ казватъ отъ аноплексия, а други казватъ да е умрѣлъ отъ глѣдъ. Срамно нѣщо панегина, да умрѣ единъ добръ человекъ, особенно нашъ единоплеменъ и едновѣренъ далечъ отъ семейството си между свонѣтъ единоплеменници и то отъ глѣдъ! Тойзи Тарасенко е билъ нѣколко години ревизоръ на единъ отъ Одескитѣ уѣзди по училищата и при това притѣжаваше благороденъ и честенъ характеръ. Вѣчна му память!

Другите новини, както вѣнчани въ окаяността и лукавни се изобилии, нѣ за тѣхъ другъ пѣтъ.

Радиевъ

Видинъ 15 Юлий 1882 г.

Гне Редакторе!

Отъ градътъ ни има твърдѣ много новини, но за сега азъ ще ви съобща слѣдующитѣ:

Писителите на Видинското трикласно и първоначално народно училище са свѣдѣли и усѣхътъ, който показаха учениците и отъ двата пола, бѣ отличенъ (освѣтъ по Българска граматика III кл.) Училищни свѣдѣтелства са раздадохъ на 29 Юний (Петровденъ). Прѣди да са свѣрши писанитѣ, градското об. упр. свѣрка на 24 Юний гражданите да избѣржтъ ново училищно настоятелство, което и стана. Избра са училищно настоятелство отъ присѣтствующи граждани 70 души (тъй присѣтствующатъ, когато има да вършатъ работа за града.)

Отъ новоизбраните 6 души учил. наст. половина 3-ма са отказаха, затова гр. об. упр.; трѣбваше по третому да свика гражданите да доизбержтъ други лица на мѣстото на отказалите. За това вѣщо трѣбваше да са взимне доста врѣме, защото колкото пѣти и да са свикаха гражданите отъ гр. об. упр., нерачиха да дойдатъ ако и да имаше разни заплашвания отъ гр. об. упр. Едва на 13 Юлий, можиха да са избѣржтъ 61 д. отъ всички градъ, които спорѣдъ уставътъ, слѣдъ три пѣти повиквания може да стане изборъ, съ колкото вече избиратели присѣтствующатъ.

Прѣди да са поченжтъ изборите, явява са една личностъ, която като искаше да бѣде избрана за училищенъ настоятелъ, неможеше по другъ начинъ да сполучи, освѣтъ да възбунтува събранieto противъ гр. об. управление, защо е викало да условва учителите безъ пълно число училищно настоятелство. За любопитство на читателите, азъ ще опиша вѣколко примѣри отъ скандалите на тази омразна личностъ; Ето ги: „Знаете ли брѣ братя защо ни е викало гр. об. упр.? не знаеме“ вика събранieto! „То ни е викало!“ (мисли) да избѣреме училищно настоятелство!! но, вие да пишете какъ е избраното отъ 24 Юний уч. наст. и като отговори кѣтъта, че си е дало оставката, питайте го, защо си е дало оставката? Може би да има причина, ако не ви отговори, кажете му, да! Гне кѣтъ, училищното настоятелство си дава оставката, защото са избѣра да са грижи само за дърва и за вода! а никаква властъ друга не може да има надъ учителите! За това ние сега нѣма да пристѣпимъ къмъ избѣране на друго уч. настоятелство, до дѣто вие не докажете какви правдини има уч. наст. надъ учителите и каква е неговата пѣлъ? и ако кѣтътъ ви покаже „инструкцията“ ви е да викаете, че ние не искаме да са мѣси инспекторътъ въ нашите училища, той нека си глѣда селските, а ние ще си глѣдаме нашите, ние плащаме пари на учителите, ние искаме да ги сѣдимъ. (Далъ ли е вѣкой поне една пара. Д.) Ний искаме да ни дадете упълномощие, както че нѣма да допуснете на инспектора да са мѣси ни най малко въ училищата ни; ний искаме да сѣдиме учителите; и много други подобни глупости излизаха отъ устата му.

Когато вече са пристѣпи да са раздаватъ бюлетините, произвѣде са скандала диктованъ отъ тази черна душа, отъ този невѣжъ. Този скандалъ причиняваше голѣмо впечатление въ сѣрдцата на вѣкои по разбрани граждани, мѣжду които бѣше и учителътъ А. Попповъ, който като неможеше вече да търпи несмислените и съвѣтъ глупави изражения на тази личностъ, помоли г на кѣтъта да са прочете законътъ отъ „инструкцията“ за училищните настоятели. Прочете са закона, той са обрна къмъ събранieto и каза, че този законъ билъ направенъ тъй щото други не може да бѣде избранъ уч. наст. освѣтъ учителите и инспектора, и че този законъ не може да бѣде приложенъ въ нашия градъ, ний ще си съставимъ другъ законъ; да сѣдимъ ний учителите защото ний имъ даваме пари, а не инспектора да ги сѣди! Напраздно са трудѣха г-нъ секретаръ на об. упр. и учителя А. Попповъ да разяснатъ законите, никой не искаше и да ги чуе! Даже вѣкои си позволиха да възругаятъ учит. Поппова, и да му кажатъ: „ний да държимъ васъ за перчина, а не вие насъ!“

Слѣдъ дългите викове, едва можа кѣтътъ по едно врѣме да поими възбунтуваното събрание което, горѣ долу са съгласи да пристѣпи за изборъ. Като са съобщихъ избраните Г-да, не рачиха да приематъ по причина че и реченния билъ избранъ; отъ което биде принуденъ да си обере смѣнитѣ изъ училищното настоятелство.

Могъ да кажа че за сега има само четворица членове, които сѣ приели, но трѣбватъ още двама, че тогазъ могатъ да влѣжжтъ въ условия съ учителите. Твърдѣ късно стана, да се викатъ учителите за условия, но тѣ сѣ благодарни, че имъ са заплатиха съ врѣме заплатите. За това вѣщо трѣбва да благодарятъ най много на неумория трудъ на Г-на Ци. Д. Ц. Ко-

цова, на Г-на Кѣтъта и Г-да Касеверите на черковното настоятелство Х. Цѣко Марковъ и Тома Предовъ.

За напрѣдъ какви послѣдствия ще произвѣжжтъ съ учителите и училищното настоятелство, ще ви пиша.

Метински.

Тутраканъ, 15 Юлий 1882.

Гне Редакторе!

Завчера на 17 т-мѣсѣца, единъ беденъ човѣкъ отъ Риболовциѣ, отишълъ да си улови малко риба, въ като неможилъ да улови, дошле при него вѣкои си падари, които вардятъ кукурузнитѣ ниви и на които въ торбитѣ имало краставици; бедния човѣкъ имъ поискалъ вѣколко краставици, а тѣ (падариѣ) му позволили да отиде да си набере самъ отъ кукурузнитѣ пиви; бедния човѣкъ си откъсналъ три краставици, слѣдъ това падаритѣ като гневливи на бедния човѣкъ Пвашку Еневъ отъ градътъ Тутраканъ, съблѣвли го голъ както го е родила майка му, и го расходиха презъ цѣлий градъ съ свѣрзани раце и съ краставиците накачени на врага, бедния човѣкъ ако и да са е молилъ да не му праватъ това, нѣ тѣ си позволили да вадятъ ножъ съ когото отрѣзали на бедния човѣкъ гацитѣ и го би ли дорде му посинѣлъ мѣсата. Слѣдъ разхождането презъ градътъ ни, доведоха го въ управленieto и го пустиваха. Това е вѣщо срамотно; тогава не трѣбва да има правителство и сѣдове, когато падаритѣ сами наказватъ хората. Ето какъ отиватъ работитѣ въ градътъ ни!

Единъ гражданинъ.

Г. Елена 20 юлий 1882.

Г. Редакторе на В. „Славянинъ.“

Пезная какъ да говори вече, да самъ богатъ ще ми са слуша думата, да самъ отъ известнитѣ и прочути фамилии, ще самъ въ най добрата служба, ама самъ билъ достоенъ или не, стига да желая, то има кой да ми работи; най неспособните и най големите ни грабители отъ еничерското въ Елена, повлекло, получиха служби съ по 25 хилѣди фр. годишна плата; а за старо-служаци не са приемали въ служба, чи биле неспособни, биле са способни да некаратъ Военната служба, а не биле способни да занематъ гражданска служба, много Военни старо-служаци и ополченци, стонѣтъ изъ главните градща, да измитатъ ханищата за прехраната си, и очакватъ служба, кѣто подаватъ прошенията но, никакъ прозбите имъ не са зематъ въ внимание, много отъ казаните Военно-служаци са пребудиха да напуснатъ Княжеството ни, и са опѣтиха за въ Ист. Румелия, гдѣто отидоха да дирятъ служба, които и на драго сѣрдце са приематъ и зачисляватъ, но неспособности? а способните са зачисляватъ въ младото ни Княжество.

Пригледайте Г-да тюрме смотрителя въ г. Севлиево колко струва, и колко е способенъ, то самите граждани ще ви го явятъ на скоро. Ето ви още единъ по способенъ: Г. Дачо Марковъ, Търновскій тюрме смотритель, койго е сродникъ на прочутата Михаиловска фамилия въ Елена, незная какъ и кой го прекомандува, когато ние знаяме неговата способностъ и отличие, съ което се отличи въ учителството си въ градеца ни Елена, презъ 1880 год. Въ времето на неговите ученици като са наградохъ, съ похвални листове, то учениците му въ също време предъ публиката съ плачъ и ридание си садраха наградите, съ които послыха пѣтътъ да минува публиката по тѣхъ, отъ което на всички присѣтствующи лица останяха очудени на това дѣло на малолетните ученици, кѣто напразно си изгубиха златната учебна 1880 год. чули свѣта вѣщо тогава върху това? Не, защото всички граждане са болятъ отъ 2—3 фамилии въ градеца ни и никой не смеи да си издаде гласа чрезъ печата; по го извадиха отъ учителството тайно и мирно безъ да са чуе вѣщо.

Има много сержанти, капралъ, военно-служаци, които са подавали безъ четъ прошения, за казанната служба, но не са взеха въ внимание и не са приеха, но са прие поменатий способенъ учителъ, койго дето седни и заепива, само префата го малко расънва; по и ти му присѣда на времена.

Пезная да ли вишнето ни министерство, ще надвикни къмъ чиновниците въ гражданските служби, и да види способността имъ, или ще си вѣрватъ работите както си са вѣрвели и до днесъ, тежко ни и горко

Можъ вѣкой отъ ученолюбивите ни Г-да и Г-жи да кажатъ, че, и азъ самъ сродникъ на Михаиловската фамилия; действително това е тъй, ако и да имамъ отъ частъ, но повечето самъ отъ Кхришчевската фамилия, затова кривото немога да замалча отъ да го не явж чрезъ печатъ.

С. П. Хр. Кѣриовски.

Тутраканъ, 20 юлий 1882.

Слѣдующата телеграмма са удари на Г-на Драгана Цанкова, когато го освободиха отъ затвора.

Вратца

Драганъ Цанкову

Градътъ Тутраканъ съ възхищение прие радостно-то известие за Вашето освобождение отъ затвора, и привае Всевишному най теплитѣ молитви за благоденствия Вашъ живогъ. Здравейте народной поборнице за слава и честь на България. Българскій народъ не ще никога забравя Вашите страдания за него.

Слѣдватъ подписитѣ на 18 лица отъ по първитѣ граждани.

ОТГОВОРЪ

Отъ Драганъ Цанкова

Тутраканъ:

Сърдечно благодаря за добрите чувства на всички.

Цанковъ.

Пишатъ ни отъ Лозечъ:

Озая денъ, 15 ий Юлий, пристигна тукъ Военний Министръ г. Каулерсъ. Идванieto му стана съвършено неочаквано за военнигъ тукъ. Прѣди вѣколко дена бѣше се пустило слухъ г. Военния Министръ ще дойде тукъ около 25 ий Юлий. Това като имали прѣдъ видъ, управителитѣ на тукашната дружина, отпуснали повечето отъ служацигъ въ дружината турци, да си идѣтъ за байрама; нѣ когаго изненадѣно се получва телеграмма отъ Пѣвненъ, въ която се явявало че Военния Министръ погеглилъ отъ Пѣвненъ за Лозечъ, дружинния командиръ распритилъ по селата, часъ по скоро да свикатъ отпуснатитѣ солдати, прѣди пристиганieto на г. Министра, нѣ това не могло да стане. По причина на отектствующитѣ, не могло да стане преглѣдъ. Казватъ, че г. Министръ понагълчалъ както дружинния командиръ, тъй и всички г-да офицери.

На 14 ий прѣзъ ноцта пристигна Х. Мянчо Цачоолу — ефенди. Мисията му Ви е известна.

Пишѣтъ ни изъ Самоковъ, че тамкашния Мировий Сѣдия, твърдѣ бавно разглеждалъ дѣлата и сѣдѣитѣ на насѣлшенето, по причина че, наблюдавалъ твърдѣ голѣмъ формалитетъ, като отлагалъ едно дѣло по 5—6 пѣти безъ да има затова доволни причини.

Отъ свѣдѣнията, които получаваме сѣкий денъ изъ Свищовъ става явно, че тамъ това лѣто сѣ измрѣли много дѣтца и възрастни мъже. И понастоящемъ сѣкий денъ мрѣли по 4—5 дѣтца отъ шарка и отъ десинтерия, даже и възрастни хора. — Да ли сѣ испитали докторитѣ причинитѣ на това, не знаемъ, но трѣбваше да се взематъ вѣкой санитарни мѣрки, за да се прекрати болѣзетъта, която върлува въ тоя градъ.

Габровскитѣ чорбаджи поднесли едно заявление въ Градското Общинско Управление противъ учителитѣ: Сарановъ, Вълчановъ, Поетомпировъ, Стайковъ и Церовъ да не са условватъ за учители за идущата година. Повечето отъ Габровскитѣ народни учители, напуснали тая година Габрово.

На 22 ий того отидохме на Руссенската Митница, да извадимъ единъ листъ за предаване на агенцията едно сандѣче за Видинъ съ печатани етикети; когато листа бѣше готовъ и извадихме да заплатимъ прилепениѣ на листа гербови марки за единъ левъ и 50 ст. каза ни са че паритѣ ни не сѣ приети, защото биле голагани! Голагани не са приемали, трѣбвало да дадемъ рубли! Такава била заповѣдъта, да не са приематъ въ Митницата медни пари, нито за единъ левъ! Пѣмаше какво да правимъ, трѣбваше да заплатимъ рубли. Намъ се види това правило съвършено непонятно, още повече жалко ни стана, като си помислихме, че собственитѣ наши пари, не са приематъ въ едно правителствено учреждение, когато ние ги приемаме отъ всѣдъ не въ 1 левъ но и въ 50 лева. Да има подобна заповѣдъ отъ надѣжното Министерство, да не са приематъ държавнитѣ мѣдни пари въ Митницитѣ, това е за насъ доста невѣроятно; ако дѣйствиелно има подобна заповѣдъ отъ надѣжното Министерство, ний нѣма да се противимъ, покоряваме са на високитѣ заповѣди, по ако нѣма, което е по за вѣрване, ние обрѣщаме вниманието на надѣжното Министерство, да попита, по кой заповѣдъ не са приематъ правителственигъ мѣдни пари (за 1 левъ) въ Руссенската Митница? и съ това да се прекрати всѣко умаловажение на нашитѣ държавни монети и самоволното распорѣжение.

Прѣди два дни единъ пътникъ като издѣзалъ изъ паракота заранѣта рано, отива на Телегр. Станция въ Руссе да телеграфира на домашнитѣ си; въ станцията нашира дежурния задремаалъ, койго като искалъ да стане за да приеме телеграмата, почналъ да се завала и

насмалко щѣлъ да падне на земята; лицето му било тъмно жълто, блѣдо, и той почти замаянъ; на сичко това причината била газътъ, който гори въ стаята и до толкова равна въздуха, што находящитѣ са вътрѣ, освѣтъ гдѣто изгубватъ видѣтъ на лицето си, но още ставатъ и като замаяни.

Иче и други път сме казвали, че употребленіето на газа въ Телеграфнитѣ Станциѣ е вредително за здравіето на служащитѣ, че тѣ осѣщатъ себѣ си слаби и повредени, но не се взе въ внимание тая скромна наша забѣлѣжка. Здравіето на младитѣ мало интересира вижда са управленіето на което тѣ служатъ.

Въ Руссенската Телеграфна Станция се палжтъ и горжтъ всека вѣчеръ по 10 лампи (сега еж 9, едната се строшила, да се строятъ и другитѣ по добръ ше бжде) въ сѣка лампа прѣзъ цѣлата ношъ, непременно изгаря повѣче отъ за 1 грошъ газъ, то еж 10 гроша, ако за тия десетъ гроша, се купжтъ 10 свѣщи, нѣма ли заслужжтъ се сжщото, безъ да има вреда за здравіето на служащитѣ? — Най сѣтъе трѣбъва ли да правимъ икономія за 2 гр. а да повредимъ здравіето на толкова млади Български синове, отъ които отечеството има нужда? Врѣме е да се обрне сериозно внимание върху тая наша скромна забѣлѣжка, да се прекрати вредата, която начаса газа на служащитѣ въ телеграфнитѣ станциѣ.

Медицинско Свидѣтелство.

Днесъ дванадесетъ Юлий хилядо осеметотинъ осемдесетъ и втора година на полуденъ, ний долуподписанитѣ Вратчанскій, Берковскій и Орѣховскій окръжни лѣкари, вслѣдствие призованіето на Г на Парушева сѣдебенъ слѣдователъ при Вратчанскій окръженъ сѣдъ и въ присѣтствіето му преглѣдахме Г на Драгана Цанкова въ стаята му при Вратчанската полиция и като се разговорихме около три четвърти часа съ него, свидѣтелствуваме, че тойзи разговоръ, който объемаше разни прѣдшѣти, не ни дава никакъвъ поводъ да мислимъ че Г въ Драганъ Цанковъ е умственно поврѣденъ.

За увѣрение, прочее, на вишензложенното подписваме настоящето медицинско свидѣтелство.

На първообраза подписаха: Вратчанскій окръженъ лѣкаръ Дръ П. Казаски, Орѣховскій окръженъ лѣкаръ А. Ставкiewiczъ, Берковскій окръженъ лѣкаръ Дръ Вартавъ.

Върво съ първообраза:

Секретарь Н. Ив. Кърстеняковъ.

Настоящій прѣписъ отъ медицинското свидѣтелство е дадено отъ Прокурора при Вратчанскій окръженъ сѣдъ на Драгана Цанкова съгласно прошеніето му.

12 Юлий 1882 год.

Помощ. Прокурора Г. Гарнаультъ.

Въ послѣдния си брой споменахме, че Руссенскитѣ старѣйшини (мугтари), получили нѣкакво си предписаніе, да бдѣтъ цето никой да не говори противъ нѣкакви си правителствени распорѣждания, днесъ като се сдобихме съ едно отъ речението предписаніе, обнародваме го въ сжщность както слѣдва:

О К Р Ж Ж Н О

До Господина Кварталний Старейшина на Махалата

№ 632
16 Юлий
1882 год.

Вслѣдствие отношеніето на Руссенскій град. Началникъ отъ 12 того подъ № 1065, основано на предписаніето на Руссенскій Окръженъ Управителъ подъ № 3387, относително че извѣстни бездѣланици и други ходили мѣжду населеніето, критикували умнишено, разносятъ правителствени распорѣждания, като на примѣръ по десѣтъка и пр. и въобще подстрекавали населеніето къмъ незачитаніе Властитѣ, същитѣ гонили и политически цѣли по поводъ на предетоящитѣ избори за обикновенното Народно Събрание, вслѣдствие на горензложенното съобщавамъ Ви господине, че Вий ся задѣлжавате, ако нѣкои такива ся яватъ въ вѣверенний Вамъ кварталъ и говорятъ за подобни работи т. е. да критикуватъ правителствени распорѣждания, и въобще да агитиратъ противъ днешното правителство, веднага да съобщите за това на Г на Град. Началникъ,

Редакторъ издатель Т. Х. Ставчевъ.

въ противенъ случай, поднадите подъ строга отговорность.

За Град Кметъ *А. Саровъ.*

За Секретарь *А. Славовъ.*

Заб. р. Това окръжно че не е издадено отъ самото Министерство, вижда се по съдържаніето, въ което нищо не са спомѣнува, че е отъ Министерството и да има Н-о, както става при другитѣ Министерски распорѣждания, ако е това тѣй, то е превишение власти. Обръщаме вниманіето на Г на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, да попита, на какво основание се издаватъ подобни Окръжни, съ които да се забравява на народа да не говори?!

Изъ Петербургъ извѣстятъ, че войската която ще присѣтствува при коронаваніето, получила заповѣдъ до 13 Августъ да престигне въ Москва. Въ Царския дворъ въ Петербургъ, се намиратъ на гости Гръцката королевска фамилия и Данския престолонаследникъ.

Египтянитѣ считали Араби-паша като народенъ юнакъ, а Хедифа като невѣрникъ.

Предсѣдателя на Министерството на Араби-паша, Махмудъ паша, издалъ до сичкитѣ градски управители строга заповѣдъ, да не вършжтъ нищо каквото имъ заповѣда Хедифа или неговитѣ министри. Араби-паша испратилъ изъ Загазигъ 4,000 войници и 10 тона, да обкружатъ гр. Суецъ.

Въ Каиръ по сичкитѣ джамии денемъ и поцемъ се развѣватъ Мухамедови знами. Улемитѣ заповѣдали, да не са споменува вече имѣто на Хедифа.

Англия и Франция поканили Италия да вземе участие и съ тѣхъ наедно да съдѣйствува за обезпеченіето на Суецкия каналъ. Англия щѣла да замоли Италия да съдѣйствува и за вѣдвореніето реда въ Египетъ.

ТЕЛЕГРАММА.

Елена 22 Юлий 1882 г.

Днесъ въ Златарския боазъ, часъ далечъ отъ Елена, разбойницитѣ обраха много хора, едно младо момче откараха, нека ли 100 наполеона откупъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Севлиевоото Училищно Настоятелство, ся нуждае отъ двама класически учители които да преподаватъ предметитѣ: Алгебра, Геометрия, Физика, Химия, Руски и Френски язици. Който Господа учители желаятъ да занематъ тия мѣста, нека са отнесжтъ за споразумение направо до Настоятелството.

Предсѣдатель: *Н. Влаговъ.*

Дѣловодитель: *М. Н. Пенсовъ.*

г. Севлиево 19 Юлий 1882 г.

УЧИТЕЛЪ

Който е учителствуваъ нѣколко години съ добри свидѣтелства, и пригответъ да предава въ кое и да било отдѣление, търси мѣсто. Кое то училищно Настоятелство има нужда, нека се отнесе за споразумѣние до редакціята на в. „Славянинъ“ въ Русчукъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Отъ нѣколко години учителъ въ Свищовъ, търси за напредъ положеніе въ нѣкое отъ народнитѣ или класически училища, като преподавателъ на нѣкои прѣдмети и нотното пѣние — мога да управлявамъ и пѣвческый хоръ — способности мои гарантирани отъ нуждитѣ документи. Прочее която отъ общинитѣ изъ отечеството ни са нуждае за такъвъ, моля да се отнесе за споразумение направо до менъ въ Свищовъ, най късно до 15 Августъ.

Свищовъ 15 Юлий 1882 год

Георги Байдаловъ.

КЪЩИЦА ПАНАРАМА

За прекарваніе врѣмето за възрастни хора и за дѣца. Съ десетъ картини струва 12 лева, съ 20 картини 18 лева. За вѣтъ отъ Руссе проважда ся франко.

Морицъ Голдфелдъ

Русчукъ, Княжеска улица Н-о 63.

ЛИТОГРАФИЯ — ХРОМО-ЛИТОГРАФИЯ И КСИЛОГРАФИЯ (ДЪРВОРѢЗНИЦА)

на **Д. М. ДРОБНЯКЪ ВЪ РУССЧУКЪ**

Княжеска улица № 97.

Обявява на почитаемитѣ Г-да учители, инженери, типоноени фабрики, търговци, и рисователи заведения; че прѣмва всекакви литографски нѣща на изработваніе, като Географски карти, типографски планове, краеносписания, школски свидѣтелства, разни етикети, акции мѣнителници, дипломи, търговски фактури, свадбени билети, визитни карти, булани за пиема и тѣмъ подобни рисования, печатани отъ една до двадесетъ и по вече разни цвѣтове.

Ивявамъ и на вечикитѣ Г-да печатари и книжевници, че отъ Августа ще захване и ксилографията да изработва спорѣдъ порѣжкитѣ разни картинки на дърво съ твърдъ угодна цѣна.

ИЗЛОЖЕНИЕ

на **РАЗНИ МАШИНИ**

отъ **АДРИАНСЪ ПЛАТТЪ & С-ІЕ** въ Нью Йоркъ.

ЗА ЖЕНЕНЬЕ (КОСЕНИЕ) И ВЪРШЕНЬЕ НА ХРАНИ.

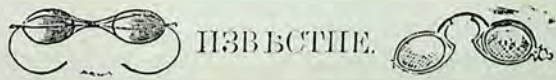
Намиратъ са за проданъ при подписанния въ гр. Варна.

Желаящитѣ лица или села да купжтъ отъ горнитѣ машини или да ги взематъ подъ наемъ за работата си, нека се отнесжтъ до менъ за споразумение.

Цѣна най-умѣрена.

За улесненіе на споразуменіето, желаящитѣ могатъ да се отнесжтъ и до Г-на Ставро Христовулиди въ Русчукъ.

Братия Сиври'оглу.

ИЗВѢСТІЕ.

Имамъ честъта да извѣстжъ на почитаемата публика, че снабдихъ търговията си съ нови стоки:

Разни очила, барометри, термометри, бинокли, компаси, микроскопи, стереоскопи, подометри разни метра, и др.

Приемамъ сѣкакъвъ видъ поправка бързо и точно.

Порѣжкитѣ за очила трѣбова да ставатъ, съ опрѣдѣленіе ца годинитѣ.

Съ почитаніе

Морицъ Голдфелдъ.

Русчукъ, Княжеска улица Н-о 63.